

popolnoma hladni; kajti kolero dobi le ta, kdor jo na vsak način hoče imeti. Koz se jaz mnogo bolj bojim; kolero se lahko izognemo, ker vemo, na kak način nas napade. V Rimu smo se je še vsakokrat v neverjetno kratkem času rešili."

Odredbi v Mariboru.

Magistrat je odredil, da se morajo osebe, ki so došle v zadnjih petih dneh iz kakega od kolere okuženega kraja ali bodo od tam prišle, takoj pri mestnem svetu javiti. Naznaniti se morajo tudi vsi sumljivi slučajji obolezlosti. Za okužene kraje se smatra južno Italijo in Rusijo.

Na Slovenskem

Še ni pojavil dosedaj noben slučaj, ki bi bil sumljiv. Liberalni list „Slovenski Narod“ je vedel sicer povedati o nekaterih sumljivih slučajjih, toda kmalu se je izkazalo, da tudi v teh resnih stvareh ni liberalcem nič verjeti. Na Češkem in Moravskem so se izkazali vsi slučajji, ki so vzbudili vznemirjenje, kot obolenje na griži. Povsod pa oblasti z največjo strogostjo pazijo na snago in red.

Na Dunaju

ni več kolere, ker se tudi zadnje dni ni pojavil nobeden slučaj te bolezni. Na kolero obolela Terezija Hofman se v bolnici vedno bolje počuti. Zdravniki upajo z gotovostjo, da ozdravi. Druge osebe, ki so bile v bolnišnicah na opazovanju, so bile zadnje dni kot popolnoma ozdravljene odpuščene.

Iz Ogrske

prihajajo iz vseh krajev poročila o kolero sličnih obolenjih, a v nobenem slučaju ni bilo dokazati azijske kolere. Bolezen je griža. Dne 29. avgusta je bil med potniki na vlaku, ki vozi Gradec-Budimpešta, velik strah, ker je v vozu III. razreda obolel natakak Izak Khon na kolero podobni bolezni. Ustavili so vlak. Navzoči zdravniki so našli, da je natakak jetičen, in da je obolel na enaki bolezni, kakor se pojavlja kot takozvana morská bolezen pri vožnji na morju.

Pač pa so se pojavili v Nemčiji novi slučajji, ki jih je povzročila brzokone azijska kolera. Pri dveh osebah, ki ste umrli v Berlinu, se je to dokazalo.

Na Ruskem

se kolera vedno bolj širi. Dne 26. t. m. je obolelo v Petrogradu na novo 60, in umrlo 29 oseb na kolero. V vseh rusko-evropskih gubernijah je obolelo zadnji teden 3800 oseb, smrtnih slučajev je bilo pa 932.

Italija.

V mestu Barietta v Italiji je dne 27. avgusta obolelo na novo 11 oseb, 9 pa jih je umrlo za kolero. — V Andriji se je konstantoval 1, v Spinacola 2 slučajja kolere. V Aivi je 1 na kolero oboleli potnik umrl. V Cerignoli sta obolela dva, in umrl 1 bolnik na kolero. V Trinitapoli so oboleli 3 in umrli dva na kolero. Iz Margarete di Savoy poročajo, da se nahajajo v tamošnji bolnišnici 5 kolere sumljivih bolnikov, trije so pa umrli; istotako je v San Ferdinando obolela zadnja sobota ena oseba, umrli pa dve osebi na kolero.

Avstrijci smo torej od treh strani, Rusija, Italija, Nemčija, obkoljeni od dežel, v katerih se nahaja kolera.

Politični ogled.

— **Vladi** prijazni jugoslovanski poslanci iz Plojevega kluba še vedno po listih in shodih rujejo proti državnozbrski obstrukciji, katero so pred tremi meseci sami z navdušenjem sklenili. Ker proti vladi z razpustom, so se ti značajni politiki ustrašili in začeli trobiti v vladni rog. Nekateri gredo celo tako daleč, da pretijo s svojim izstopom iz Slov. Jednote. Doživeti znamo še čudne reči, da se bodo bojevali Plojevi junaki naravnost za vlado in proti svojim jugoslovanskim tovarišem. „Slovenec“ tudi poroča, da je Ploj že med zadnjo obstrukcijo sporočil Bienertu, da je proti obstrukciji, čeprav je glasoval za njo in jo tudi izvajal. Tej vesti do danes še nihče ni oporekal.

— **Ivan Hribar**, ki ni dobil cesarjevega potrjenja za izvolitev ljubljanskim županom, je bil dne 30. t. m. zopet izvoljen županom. S tem se začne zanimiv boj med mestom Ljubljana in vlado. Sedaj se je že tu di razjasnilo, zakaj ni dobil Hribar najvišjega potrjenja. Ko je leta 1908 pri septemberskih nemirih vojaštvo ustrelilo Adamiča in Lundra, krivili so te nesreče deželnega predsednika barona Schwarzza, češ, da je pozval on vojaštvo in kriv vsled tega nedolžne krivi. Izkazalo pa se je nepobitno, da je prosil župan Hribar sam za vojaštvo, in da je torej smatrati on kot morilec Lundra in Adamiča. Toda Hribar ni imel junaštva, da bi priznal svoj greh. Dopuščal je, da se je mlatilo še nadalje deželnega predsednika. Še več, liberalni junak Hribar je hotel utajiti svoje nesrečno dejanje, vendar ga je predsednik z dokazi ugnal v kozji rog. To grdo, in za vladne in vojaške kroge mučno ravnanje, je uplivalo na najvišje kroge tako, da ni dobil potrjenja.

— **Na Kranjskem** so postavili liberalci za svojega kandidata v novomeškem okraju, ki je vsled odstopa deželnega glavarja Sukljeta izpraznjen, učitelja Engelberta Gangla. Kandidat Vseslovenske ljudske stranke je deželni odbornik Jarc. Liberalci zatrjujejo, da se bodo vrgli z vsemi silami na okraj. S kakim uspehom, to je drugo vprašanje.

— **Črna gora.** Črnogorska kneževina je postala kraljevina. Njen knez Nikita (Nikolaj) pa kralj. To se je zgodilo zadnje nedeljo, dne 28. avgusta med velikanskimi slavnostmi. Vsi evropski vladarski dvori so čestitali novemu kralju. Časopisje celega sveta pa z občudovanjem govori ob tej priliki o lepih lastnostih črnogorskega naroda ter o modrosti njegovega vladarja. Kralj Nikita je izdal razglas na narod, v katerem prosi božjega blagoslova, da bi izvršeno delo služilo velikosti domovine.

Razne novice.

* **Imenovanje.** Pravni praktikant pri mariborskem okrožnem sodišču, dr. Henrik Schreiner, je imenovan avskultantom.

* **Osebná vest.** Štajerski deželni odbor je imenoval deželnega živinozdravnika Alojzija Komersa v Cmureku za živinozdravnika v Žaleu.

* **V kn. šk. dijaško semenišče** v Mariboru so bili letos na novo sprejeti iz II. gimn. razreda: Janez Drev iz Smartna na Paki, Janez Grančola iz Sv. Lovrenca v Slov. gor., Ivan Grebenšek iz Šoštanja, Franc Jazbinšek iz Sv. Vida pri Planini, Janez Lukman iz Ormoža, Karol Prelog iz Sv. Jurja na Ščavnici, Janez Veber iz Frama, in Anton Zemljčič iz Kapele pri Radgoni; iz III. razreda: Anton Hrastnik iz Dobja; iz V. razreda: Janez Goršič iz Svetinje.

* **Dne 8. septembra v St. Ilju!** Vspored slavnosti otvoritve „Slovenskega Doma“ v St. Ilju na praznik rojstva Marijinega dne 8. septembra: 1. Ob 12. popoldne slovesen sprejem došlih društev in gostov na kolodvoru; nato vhod v St. Ilj pred „Slovenski Dom“. 2. Ob 2. uri večernice. 3. Po večernicah, pred „Domom“ pozdravi došla društva in goste župan gospod Thaler. 4. Blagoslovljenje „Doma“. 5. „Lepa naša domovina“ godba. 6. Deklamacija. 7. Pesem: „Slovenski Straži“. 8. Slavnostni govor: predsednik „Slovenske Straže“ prof. Evgen Jarc iz Ljubljane. 9. „Naprej zastava Slave“, godba. 10. Nastop „Orlov“. 11. Ljudska veselica z raznimi zabavami, petjem, besedami, borbe s konfeti, šaljiva pošta itd. Postavljeni bodo razni šotori: turški bazar, kavarna, cvetličnjak, vinarna, šramba za pecivo itd. Sodelujejo šentiljske, mariborske in okoliške Slovenke. Nastopilo bode več pevskih zborov. Godbo preskrbi dobro znana sp. štajerska godba. Pri slavnosti bodo posebni reditelji, ki se bodo spoznali po belih trakovih. Če bo vozil poseben vlak iz Ljubljane, se bo to v „Straži“ in „Slovenec“ pravočasno naznanilo. Več društev iz Slo. gorice se pripelje na okrašenih vozovih. Slavnost se vrši ob vsakem vremenu. Vsem udeležencem že vnaprej kliče: Dobrodošli! — Pripravljali odbor.

* **Dne 11. sept. vsi v Trbovlje!** Ta dan se bo blagoslovil nov „Društveni Dom“, ki je tretji na St. Štajerskem. Kako pa bo zgedela cela reč? Ob 10. uri se bodo zbrali vsi gostje pred cerkvijo, kjer bodo vsi pozdravljeni. Ob 10. uri se bo začelo cerkveno opravilo, cerkveni govor bo imel naš vrli državni in deželni poslanec g. dr. Anton Korošec, nato bo sv. maša. Po cerkvenem opravilu bomo šli pred „Društveni Dom“, ki se bo blagoslovil. Takaj bomo prisegli, da hočemo ostati veri, domovini in cesarju, kakor nas bo navduševal naš državni in dežel. poslanec g. dr. Benkovič. — Ob 2. uri pop. bodo v cerkvi pete litanije, ob 4. uri pa boš videl tam za „Društvenim Domom“ na Parašuhovem travniku kmečke in delavske mladeniče, kako lepo v reda znajo nastopiti pri telovadbi. Nastopili bodo krščanski mladeniči Orli, ki hočejo postati enkrat pravi krščanski moške. Ko bo telovadba končana, se začne ljudska veselica. Torej na svidenje 11. septembra v Trbovljah!

* **Draginja.** Cene živini so še vedno na višini, seveda z majhnimi premiklji navzgor in navzdol, kakor je to pri tej trgovini samoumevno. Mesto Dunaj in vlada sta znižala vozne tarife za Dunaj, kjer potrebujejo največ mesa. Zastopniki kmetov so seveda s tem popolnoma zadovoljni, čeprav se spominjajo, da vlada ni bila tako nagla, kadarkoli se je šlo za stiske kmečkemu stanu. V kmečkih krogih se pridno agitira za povzdigo živinoreje ter se misli tudi na to, kako spraviti več mlade živine iz drugih krajev v naše hleve.

* **Denarni polom** preti nemški krščansko-socialni stranki na Koroškem. Monsignor Kayser je vodil veliko sirotišče. Pokrival je stroške z milodari. Ker so bili ti majhni, začel je snovati različna gospodarska podjetja. Začel je lesno trgovino, sezidal pivovarno, postavil hotel itd. Denar je iskal pri celovski zvezi nemških zadrug, kateri je načeloval monsignor Weiss. Ta mu je brez vednosti odbora in proti pravilom posodil 1.900.000 K proti vključbi na ta različna podjetja, in sicer na zadnje mesto. Podjetja pa ne ne-sejo toliko, kakor je bilo proračuneno. Kayser je prišel tudi v roke nekaterih brezvestnih mešetarjev, in tako preti sedaj koroškimi Nemcem velik denarni polom. Weiss je zbežal, Kayser je zaprt. — Pouk za nas: 1. Nikdar se spuščati v podjetja, za katerih vedstvo ni sposobnih in poštenih mož; 2. v denarnih zavodih nikomur zaupati, ampak strogo izvrševati nadzorovalno pravico. Vsaka zadruga ima nadzorstvo, katero naj vestno vrši svojo nalogo.

* **Nemška prevzetnost.** Tudi najbolj mirna slovenska krika se mora razburiti, če izve za dogodek, kakor se je doigral te dni v Štorah pri Celju. Na železnično postajo v Štorah je bil prestavljen neki slovenski uradnik. Miren človek, ki je prišel v Štore,

da bi opravljal tamkaj vestno in pošteno svojo službo. Toda nemčurjem je vzrastel greben na slovenski zemlji že previsoko. Posilinemški Storani so pokazali slovenskemu uradniku vrata, nočejo mu dati niti hrane niti stanovanja, ker je uradnik sin slovenske matere. Uradnik mora radi tega hoditi pet kilometrov daleč v Celje jest in spat. Slovenci, tako se dela z našimi sinovi že sedaj na slovenski zemlji. Vzdravimo se!

* **Liberalna narodnost.** Ker je bil imenovan nadučitelj Heric v Cirkovcah za okrajnega šolskega nadzornika v ptujskem okraju, so celjski listi sramežljivo zajavkali, da baje Heric ni narodno dovolj zanesljiv. Je pač kri od njihove krvi! Toda zanimivo je še se pride! Izvedelo se je sedaj, da je neki liberalni poslanec naravnost delal in se meče v pljuvalnico nezanesljivega Herica ter s tem na veliko veselje nemške vlade preprečil imenovanje slovenskega učitelja za nadzornika, za kojega so se potegovali naši slovenski kmečki poslanci. Velika hinavščina pa je, če liberalci Herica javno napadajo, za hrbtom javnosti pa ganj delajo. Vsakemu poštemu človeku se mora gabit družba takih hinavcev.

* **Liberalni šolniki** postajajo vsak dan bolj drzni. Na Goriškem se prepoveduje dajati poljubovati šolski mladini svetinjo sv. Alojzija, vzora krščanske mladine; iz kipov se trga sv. Alojziju lilija, znak nedolžnosti, iz rok in šolskim deklicam se trga svetinjska Brezmadežna Devica z vrata in se meče v pljuvalnico. Ko slišimo take grozovitosti, se nehote vprašamo: Kam jadramo? Pravočasno je treba slovenske krščanske ljudstvo opozoriti, kaka nevarnost proti vzgoji njegove mladine. Seveda na to nevarnost ne bodo opozarjali listi, kakor „Štajerc“, „Sloga“ in „N. List“. Zato pa tudi ne smemo pripustiti, da bi taki listi zahajali v slovenske krščanske hiše. Ti molčijo, ko se bliža sovražnik.

* **Vraz-Gaj.** Liberalcem ni prav, da je bilo na Vrazovem slavju toliko ljudstva, a premalo frakarjev. Naj se spomnijo ti ljudski prijatelji, kako je bilo lani ob tem času v Krapini na Gajevi slavnosti. Saj je bil tam sam Ivan Hribar in precej drugih zastopnikov takozvane inteligence. Bilo pa ni nič — ljudstva. In zato so potem liberalni hrvaški listi javkali in krapinski časnik je nazval celo slavnost telo brez krvi, meso brez kosti. Liberalcem pač ni moči ustreči. Zato jih pa tudi kmet ne mara.

* **Prijatelje kmeti** se kažejo zopet prav jasno celjski liberalci. Mariborski občinski svet je zadnji teden sklenil, pozvati viado, da pospeši uvoz živine iz Rusije in Srbije, ter izrekel željo, da bi se ista dovažala tudi v Maribor. Celjski „Narodni Dnevnik“ pa s tem sklepom še ni zadovoljen, ampak v št. 194. zahteva tudi uvoz srbske in rumunske živine v vsa spodnještajerska mesta in trge. Kaj porečejo k temu liberalni poslanci Ploj, Roblek in drugi? Ali bodo zatajili svoje liste?

* **Kmet. šola v St. Juriju.** Iz St. Jurija ob juž. žel. se nam poroča: Na naši kmetijski šoli se je sklenilo dne 27. t. m. z javno skušnjo prvo šolsko leto. Dežela je bila zastopana po deželnem odborniku Wefu Franc Attems, vlada po okrajnem glavarju Wegbauerju, celjski okrajni zastop po komisarju dr. Brešarju, Kmetijska družba po odborniku Rošu, Slovenska kmečka zveza po dež. poslancih Terglavu in Vrečkoju, liberalna stranka po dr. Kukovecu. Skušnja je naredila na vse navzoče izredno ugoden utis, znamenje, da so učiteljstvo in učenci z veseljem in vestnostjo izrabljali čas šolskega leta. Ravnatelj Belle je odhajajočim gojencem obljubil, da jim je šola tudi naprej odprta za vsak nasvet, grof Attems pa jih je bodril, da naj se ne izneverijo kmečkemu stanu, temveč se mu s pridnostjo in navdušenjem posvetijo. Vse je bilo zadovoljno, ko se je končala prva javna skušnja na naši kmetijski šoli.

Mariborski okraj.

m **Hotinja vas.** Shod, ki je bil bolj pičlo obiskan, otvori g. drž. posl. Pišek, ki povdarja namen zborovanja, ter podeli besedo gospodu nadrevizorju Vlad. Pušenjaku.

Govornik razpravlja o vzrokih sedanje draginje mesa in živine ter govori obširno o skupni prodaji živine in o pospeševanju živinoreje.

Nato govori gospod dr. Leskovar o davkih. Zborovalci so pazno sledili govornikom in zahtevali, da se sličen shod priredi v Račah ali Slivnici in zanj razvije velika agitacija.

m **St. Ilj v Slov. gor.** Nova nemška šola. Nemški šulferajn hoče v Cirkovcah postaviti novo šolo. Po prizadevanju protestantskega učitelja Gordona v St. Ilju, je dal neki, iz tujine priseljeni Franc Zechner, svojo hišo šulferajnu v najem, da se preuredi za nemško šolo. — Veliko razburjenje je nastalo vsled te novice po našem Cirkovcu in Selnici. Ne samo Slovenci, ampak celo pošteni Nemci so odločni nasprotniki nove šole, za katero se trudi najbolj gori omenjeni protestantski učitelj Gordon. Naše zavedno obmejno ljudstvo, katero se tu ob Muri že tako dolgo bori za to, da si ohrani dedno zemljo v svoji lasti, to naše ljudstvo ne mara take šole, v kateri bi se ne počevalo v materinskem, to je slovenskem jeziku. — Mnogo žalostnih vzgledov že imamo, da nemška šola slovenski deci ne da tega kar ji je za življenje tako neobhodno potrebno. Mnogo otrok, ki zapustijo nemško šolo, ostanejo duševni revčki, ki ne znajo ne slovenski, pa ne nemški pisati in čitati. Poglejte dragi

stariši, koliko ljudi, ki ne znajo čitati in pisati, so nam že vzgojile nemške šole. Ko pride tak človek med svet, kako hudo se mu godi; navadno proklinja svoje stariše, ker so ga pošiljali v nemško šolo. Stariši! Ne prodajajte svoje in svojih otrok srečo za Judežev groš! — Nameravana nemška šola je delo protestantov. V St. Ilju so tudi postavili najprvo šulferajnsko šolo, potem so pa začeli naseljevati protestante, ki izpodrivajo domačine. V Ciršaku in Selnici je vladal dosedaj lep mir in zastopstvo med sosedi. Sedaj bo vršel šulferajn gorečo bakljo prepira v naš miren kraj. Gotovo je, da bode Südmarka začela naseljevati tudi v Ciršaku protestantske Švabe. — Šulferajn bo sčasoma vzdrževanje te nepotrebne šole obesil občini na vrat. Ogromni stroški bodo zadeli davkoplačevalce. Občina bo morala občinske doklade zvišati, in nezadovoljnost bo zavladala med ljudstvom. — Vrli možje v Ciršaku! Vedno ste zvesto branili svoje pravice, čast in ponos naše vasi! Postavite se z vsemi močmi v bran drzni nakani naših sovražnikov! — Ne dajte se motiti po zapeljivih obljubah nemških lutrovskih hujskačev! Šola, katero hoče postaviti šulferajn v Ciršaku, je začetek vaše nesreče in vaših potomcev, je začetek nemira in prepira v vaši občini! Na delo tedaj, da se nakane nasprotnikov ne uresničijo!

m Sv. Trojica v Slov. gor. Slišali smo sledeči pogovor, ki vam ga nemudoma telefoniramo: Tujec: Povej mi, ti Franc, zakaj si je pa sezidal vaš pek tako visok dimnik? — Franc: Ali ne veste, da na takih dimnikih rade štokrlje gnezdi? — Tujec: Torej bi si rad štokrlje privabil? — Franc: No, kak pa te! Spitvai si je nadstropje, zdaj mu manjka samo še otrok, da ne bo preveč prazno v hramu. — Tujec: In zakaj pa si je dal naslikati tega pojaca tu gori z napisom „heil“ ter črnega čuka na hrastovi veji s tem velikanskim želodom? — Franc: Naši posilincevi bi strašno radi imeli nemškega zdravnika v trgu. Ker naš doktor noče plesati, kot bi oni žvižgali, zato so si naročili tega tu. — Tujec: Ampak kdo jih bo vrabil, ko ta ne zna drugega, nego hajlati? — Franc: Vračil jih bo pa tisti črni čuk. Požrl bo hrastovo vejo z želodom vred, ki je znamenje nemštva. — Tujec: Aha, saj nemškutarstvo je tista bolezen. — Franc: Tisti divji rak, ki razsaja v trgu. Tega jim operiramo, potem bo vse zdravo in ne bo nikomur več treba prositi za — „Heil“.

m St. Lenart v Slov. gor. Kako gospodari dosedanji občinski zastop z občinskimi denarjem? Za danes le nekaj malega. V drugem razredu volilnega imenika je tudi občinska tehnična kot davkoplačevalka z direktno dačo K 64 na vedena. Ta davek bi odgovarjal čistemu donesku več tisoč kron, toda naša občina pa je izkazala v občinskem računu za leto 1909 le 295 K 32 vin. dohodkov od občinske tehnične! Sedaj je mogoče edino dvojje! Ako znašajo dohodki res le 295 K 32 vin., potem je dosedanji občinski zastop neresnično priznal dohodke, ter so davkoplačevalci prikrajšani, ker morajo plačati preveč dače za tehnično! Če pa je ta davčni znesek 64 K resničen, potem naj nam pa blagovoli slavni občinski zastop povedati, zakaj ni čisti dohodek jasno naveden! Upamo, da bo okrajno glavarstvo napravilo red v tej zadevi! Več prihodnjic!

m Sv. Lenart v Slov. gor. Veselica katoliško-narodnih dijakov v nedeljo, 28. avgusta se je obnesla prav dobro. Dopoldne so se vršila predavnanja, zadržajoča katoliško-narodno dijaštvo in njega stremeljenja. Pri popoldanski zabavi smo opazili poleg kmečkega ljudstva izvanredno mnogo tržkega občinstva, kakor tudi udeležence iz vseh sosednjih krajev, v dokaz, da se širna javnost zanima za poučno zabavno prireditve naših dijakov. Igra „V Ljubljano jo dajmo“ je dobro uspela. Petje je oskrbel šentjurski pevski zbor z znano dovršenostjo. Godbeni del je prevzela Kurnikova godba. Prosta zabava je bila prav živahna in neprisliljena. Pri veselici je sodelovalo požrtvovalno domače bralno društvo. Hvala vsem! Našim dijakom pa kličemo: Le krepko naprej med naše ljudstvo v znamenju resnega dela, poštene zabave in pravega napredka!

m Jarenina. Dvajsetletnica bralnega društva obeta biti v nedeljo, dne 4. t. m. lepa slovesnost, kakor malokatera do sedaj. Po pripravah soditi in po navdušenosti, s katero se pripravljajo, ne bo ostala veselica za lansko. Godba ne bo Kocmutova, temveč izborna narodna godba „Glasbenega društva“ v Mariboru pod vodstvom g. Bureša. Za smeh se bo skrbelo z dobro pripravljeno gledališko igro, v kateri trije študenti pokažejo svoje talente. Med pevskimi točkami opozarjamo posebno na najnovejšo skladbo „Slovenski Straži“ katero bo proizvajal domači pevski zbor (okrog 30 pevcev). G. Vladimír P u š e n j a k pa si je že itak pridobil povsod s svojimi govorniški nastopi popolno priznanje naroda. Kdor bo imel srečo, zadene lahko pri tomboli terno. Torej ne zamudite! V nedeljo, dne 4. septembra vsi v Jarenino!

m Smartno na Pohorju. Zadnje nedelje je priredil g. deželni poslanec Peter Novak pri nas shod. Poročal je zlasti o delovanju poslancev Slov. kmečke zveze v deželnem zboru in živo označil pomen in vrok obstrukcije in nepopolno delavnost naših poslancev. Zborovalci so prosili g. poslanca pomoči v raznih stvareh. Pred vsem naj bi se skrbelo za nadaljevanje komisijske ceste, potem za napravo občinskih potov, ki so tako slabi, da kmetje v slabem vremenu skoro od doma ne morejo, nazadnje naj bi se prestavile šolske počitnice na drugi čas. — Med celim shodom je vladalo veliko zanimanje. Gospodu poslancu

P. Novaku in vsem poslancem Slov. kmečke zveze izrazila se je zaupnica v veliki navdušenosti. Vse kaže, kako tudi mi Šmarčani vstajamo. Oglasili se bomo znanprej še večkrat.

Ljutomerski okraj.

l Križevci. Ko se je v nedeljo, dne 21. avgusta zjutraj hotelo več vrlih križevskih župljanov peljati v Ljutomer in iti odtod v Cerovec na Vrazovo slavnost, so zahtevali na postaji v Križevcu vozni listek, seveda slovenski. Toda prijazni gospod z rudečo kapo, ki je dal že nekoliko prej prislemu mladeniču na slovensko zahtevo listek, je pozabil naenkrat slovenščino in zatrjeval prav „uljudnc“: „Ich versteh' nicht bindisch“, se nekoliko posmejal in zaloputnil vrata. Ko pa je slišal grožnjo, da grede vsi brez listka na vlak, se je g. uradnik v zadnjem trenutku premislil in dal vendar vozne listke. Neka žena, ki ni dobila več voznega listka, doma pa ni hotela ostati, je morala plačati kazen in imela v Ljutomeru sitnosti. Tudi se čudijo kmetje bistroumnosti študirane g. uradnika, kižbi si ne vedel pomagati v slučaju, da bi ne vedel slovenščine, na postaji, ki je zadnja pred Ljutomerom, v času, ko prihaja le en vlak, če mu drži kdo deseterico pod nos! In res, lepo se ravna z nami na lastni zemlji, kjer ni razun par privandrancev, ki bi jih lahko prešteli na prstih ene roke, pa bi jih še ostalo nekaj praznih, nobenega Nemca.

Slovenjgraški okraj.

s Velenjski posili-Nemci, zlasti Wutti, so hoteli baje ostati kar gori v Wolfsbergu na Koroškem. Tako jim je dopadlo med njih bratci, kjer ni bilo treba slišati slovenske govornice, ne slovenskega petja, ne gledati trobojnice, ampak se je slišalo samo Heil in Heil. In ko pridejo na velenjski kolodvor, pa so morali slišati slovenski govor in petje in gledati trobojnico. Kaj čuda, če so se tako razburili. Seveda, slovenski groš, to je kaj drugega. No, pa povedati sem hotel pravzaprav, zakaj niso ostali v Wolfsbergu. Veste, reklo se jim je: le pojdite nazaj v Velenje, saj so dozdej Slovenci še dovolj neumni, vas bodo že redili, in kadar vam bo dolgčas, pa zopet pridite, da se nahajlate in se rešite vsaj za kakšno nedeljo slovenščine, od katere vas čez teden ušesa bolijo.

s Mislinjska dolina. Naš okraj je osrečen z izvolitvijo novega okrajnega zastopa. Mi davkoplačevalci iskreno želimo novemu zastopu živahnejšega delovanja, posebno v pospeševanju prometa. Cestna politika je danes povsod na dnevnem redu. — Do žel. postaje Dovže, oziroma Turiškaves se še vedno krvavo pogreša času in kraju primerne cestne zveze. Ves vožnji promet od Mislinja do Slovenjgradca od južne strani je tudi v poletnem času docela oviran. Kdor ne verjame, naj se pride osebno prepričati. In če ne bo gluhi in slepi, bo razločno slišal glasne opravilene pritožbe, jasno videl cestni škandal, kakor ga ni para.

Konjiški okraj.

Konjice — naddiakonija.

Za naš krasnolepi trg in za našo staroslovito nadžupnijo je bil 28. avgust t. l. zgodovinsko pomenljiv dan. Na prošnjo našega slavnega rojaka, premil. knezoškofa Lavantinskega — v sporazumljenju s presvetlim cesarjem — so sv. oče z apostolskim pismom z dne 4. februarja 1910 našo nadžupnijo povišali v naddiakonijo ter podelili za vse prihodnje čase vsakokratnemu konjiškemu cerkvenemu predstojniku naslov „arhidiakon“ s pravico, posluževati se pri slovesni službi božji škofovskih znamenj in oblačil, kakor je bilo to že nekaj v prejšnjih stoletjih, ko so spadale Konjice pod oblast oglejskih patriarhov, ki so imeli tu svoje namestnike ali arhidiakone. — Imenovanega dne je bil sedanji naš obče priljubljeni nadžupnik Franc Hrastelj v novo čast slovesno vpeljan in blagoslovljen. Slične in tako sijajne slavnosti menda v Konjicah še ni bilo, in je najbrž ne bo tako kmalu. Dne 27. avgusta so dospeli prevz. nadpastir — radostno in navdušeno sprejeti in pozdravljeni — v svoj rojstni kraj. Že v Poljčanah jih je pričakalo devet duhovnikov, na postajah do Konjic so jih pozdravljali dušni pastirji in verniki, proseči višepastirskega blagoslova; v Konjicah na kolodvoru se jim je poklonil svetli knez Hugon Windischgraetz, pri sprejemu pred trgovom jih je čakala nebrojna množica vernega ljudstva. Tu so jih z izbranimi in premišljenimi besedami pozdravili: novi arhidiakon z duhovščino, trške gospe in gospodične po Ani Lauritsch, c. kr. okr. komisar Schaffenrath, okrajni sodnik dr. Dolezell, župan Fr. Kovatsch, križevska družba po Amaliji Solar, šolska mladež po učenci Mar. Stebernak, župana okoliške in tepanjske občine Ign. Potnik, in Fr. Zoher, ter cerkv. ključar Jan. Rudolf. V dolgi procesiji se je vršil vhod v cerkev, kjer je bil podeljen zakramentalni blagoslov. — Trg si je nadel praznično obleko: raz vse hiše so plapolale zastave, postavljenih je bilo osem, lepo ozaljšanih slavolokov s primernimi napisi ter več vrst zelenih drevesc, zvečer pa je priredilo tukajšnje veteransko društvo sijajno bakljado z godbo in ves trg je bil čarobno razsvetljen z neštevilnimi lučicami. Več odličnih mož je prineslo premil. knezoškofu krasno izdelano diplomu, glasom katere so jih tri občine (okolica Konjice, Be-

zina, Tepanje) soglasno imenovali za častnega občana. — Na slavnosti dan se je pričelo sv. opravilo ob osmih zjutraj. Ob asistenci celjskega opata in ptujškega prošta je bil novi dostojanstvenik v navzočnosti nad 30 duhovnikov od svojega nadpastirja med sv. mašo blagoslovljen in okrašen s škofovskimi oblačili, kateri dogodek ovekovečuje lepa marmornata spominska plošča na epistolski strani glavnega oltarja. Obredi blagoslovitve so trajali do pol enajstih. Po sv. maši so se prevzvišeni knez zahvalili izpred oltarja knežji rodbini Windischgraetz in uradništvu za sprejem in za navzočnost pri slovesnosti, s prižnice pa so pregledno načrtali zgodovino konjiške nadžupnije in njenega sedanjega povišanja v arhidiakonijo, ter so na podlagi svetopisemskega izreka „Omnis gloria eius ab intus“ — Vsa njena lepota je od znotraj“ z ozirom na prečisto srce Marijino, ki se je pravkar praznovalo, postavili znotranjo lepoto Matere božje, njeno čistost, pohlevnost, vernost, upanje, tesno zedinjenje z Bogom, močno ljubezen do Boga in do človeškega rodu, tudi sredi najhujšega lastnega trpljenja, za vzgled novemu cerkvenemu dostojanstveniku in vsem prebivalcem lepe konjiške nadžupnije. Proti poldnevju je bilo cerkveno opravilo končano. — Opoldan se je okrog prevzvišenega zbralo 32 duhovnikov, knez Windischgraetz, zastopniki raznih uradov in stanov, v vsem skupaj 64 gostov. Pri tej priložnosti je gospod naddiakon slavil tako blagoslova polno delovanje mil. nadpastirja ter se jim je zahvalil za vse dobrote, zlasti za milostno izposlovanje nove časti; prevzvišeni pa so dali izraz spoštovanju, ljubezni in vdanosti do svetega očeta in do presvetlega cesarja, od katerega je bil slavljenev v zadnjih dneh znova odlikovan z viteškim križcem Franc Jožefovega reda; so mu s prisrčnimi besedami čestitali, knezu Windischgraetz in vsem došlim gostom pa so se iskreno zahvalili za pričujočnost in tako povzdigo vse svečanosti. Knez Windischgraetz je slavil še miroljubnost novega arhidiakona, okr. sodnik dr. Dolezell njegovo požrtvovalno sodelovanje pri boljšanju mladostnih kaznjencev, opat Ogradi pa je govoril v imenu konjiških kaplanov in dušnih pastirjev sploh, ki so kedaj tukaj delovali. Med tem je pred nadžupniščem svirala godba, in po vsem trgu je vladalo živahno veselje, ki je pričalo, da znamo Konjičani hvaležno ceniti visoko odlikovanje, katero so preskrbeli premilostljivi nadpastir svoji rojstni fari!

k Oplotnica. Franc Pozne, p. d. Vrešnik, je kupil za 40.000 K nekdanje Magerlovo posestvo. Ker pa tukaj ni mogel od nobene blagajne dobiti denarja, se je obrnil na Südmarko. In tamkaj sta jamčila znani Franc Hasenbüchel in F. Jonke ml. Da bi prišlo to posestvo v slovenske roke, tega sta se najbolj bala. Zato so se ti gospodje peljali prodajalki nasproti in kar na cesti barantali. — Ker tukaj nekaterim gospodom za denar trdo gre, so si ustanovili svojo posojilnico v Oplotnici. Štajercijanski kmetje jim bodo nosili denar. Potem se bodo visoki posili nemški gospodje veselili. Mi imamo že več let posojilnico, katera dobro uspeva. Mi narodno misleči bomo le tukaj nalagali svoj denar, pa tudi kmetom istega po najnižjih odstotkih posojevali.

k Oplotnica. Pri naši pošti se gode prav čudne reči. Če prideš v poštni urad, se gotovo začudiš, da je v mali vasi Oplotnici tako velikanski promet, ker je nastavljenih pri tem uradu toliko uradnikov in uradnic, kajti vedno vidiš v prostoru za pravega uradnika več dam ter par gospodov. Skoro nikoli pa ni brez gospe obče znanega zagrizenega štajercijanskega trgovca Jonke-ja, katera ima nemara službo c. kr. poštno inšpektorice. — Vprašamo torej c. kr. poštno ravnanje v Gradcu, kdo da je pri tej pošti vse uradnik, oziroma uradnica, ter zahtevamo odločno, da se napravi tej nejasnosti takoj konec. — Prizadeti Oplotničani.

Celjski okraj.

Slovenski volilci celjske okoliške občine.

Pri ravnokar minuli volitvi za občinski odbor stopili ste volilci tako možato na volišče, da se nismo niti nadejali tako lepega uspeha.

V 3. razredu še nikdar ni prišlo toliko slovenskih mož na volišče kakor sedaj.

V II. in I. razredu ste prišli skoro vsi, in ste glasovali za našo pošteno in pravično slovensko stvar.

Pokazali ste, da nasprotnikom vse nič ni pomagalo, ne laži, ne grožnje, niti obljube, da ste značajni možje, ki svojega prepričanja Celjanom na ljubo nočejo prodati za nobeno ceno; stali ste kakor skala, ob katero butajo brezuspešno nemški in nemčurški valovi!

Vi ste dokazali, da hoče ostati celjska okolica slovenska, in da ne potrebujete varhov in svetovalcev od njihove strani.

Stranka dr. Ambroschitscha in njegovih tovarišev naj vlada v Celju, dokler bo še mogla, okolično naj pa pusti enkrat za vselej pri miru.

Hvala vsem, ki ste se na kakšen si bodi način potrudili, da je bila zmaga tako sijajna!

Celje, dne 24. velikega srpana 1910.

Slov. volilni odbor.

c Celjski osel. Celjski Nemci so imeli za dan okoliških volitev pripravljene osla, katerega so hoteli v služaju nemške zmage obleči v škofsko obleko in mu napisati na čelo: Zadnji Slovenec iz Gaberja. Tega so nameravali voditi po Celju in okolici in na

ta način zaničevati Slovence. Kaj bodo sedaj s tem oslom, ne vemo. Najbrž ga bodo pojedli pri svojih protestantovskih družinskih večerih.

c Kdor drugim jama koplje, sam v njo pade. Iz celjske okolice se nam piše: Protestantovska nemška stranka, katero vodita dr. Ambrožič in tovarnar Westen, je bila popolnoma prepričana, da zmaga pri volitvah. Že dolgo pred volitvami so pisali avstrijski in izvenavstrijski nemški listi, da bodo Nemci v I. in drugem razredu gotovo zmagali, in najbrž tudi v tretjem. Kratko pred volitvami pa je pisal list društva Südmark, da so Nemci že zmagali. Vsled tega trdnege prepričanja so pa Nemci že vse pripravili, da bi kar najslavesnejše obhajali zmago. Iz nemških trgov in mest je prišlo več Nemcev v Celje hajlat. Westen je imel v svojem vinogradu na Šmiklavškem hribu pripravljen en cel cent smodnika, da bi z mogočnimi streli naznanil, da naj v Celju in celjski okolici zaplapolajo frankfurtarice, mestna godba je čakala, da udari na boben, požarna bramba je prižigala svoje baklje, kar naenkrat prileti sel iz Ostroznega v Celje s poročilom, da so zmagali Slovenci. Nemci in nemškutarji so se poskrili po krtovih luknjah, Slovenci pa so obhajali zmago.

c Savinjska dolina. Polovica hmelja je že obrabena. V pomladi so ga zaarali prekupci po 3 K, sedaj dosega komaj ceno 2 K. Brezdvomno se bo cena vzdignila.

c Iz Savinjske doline. Ob Veliki Gospojnici, ko roma vse k Novi Stifiti, sem bil tudi jaz tam. Slišim deklico in otroka nemški žlobudrati. Povprašujem, kdo bi bila, pa zvem, da sta hči in vnuk g. nadučitelja Ivana Kelca. Povedalo se mi je, da se v tej rodbini govori večinoma nemški. Vnuk sploh ne zna slovenski. Pa g. Kelc je baje pristaša „narodne“ stranke. Res narodno delo!

c Gotovlje. Kratak nasvet lažnjivemu poročevalcu v 32. in 34. štev. „Narodnega Lista“. Do mozga izprijen hudobni dopisnik v „Narodnem Listu“ s podpisom: „Nekdo, ki ima na sredi lica nos“, in „Gotoveljska napredna mladina“, je čutil potrebo prav po pekleno lagati, da je v svoji smrdljivi cunji nekoliko pomazal prostor s svojo globoko učenostjo. Da bi si svojo jezico še nekoliko bolj shladil, se je spraval ta grdi neotesanec nad mojo osebo dvakrat v „N. Listu“, in je v svoji prosvitljeni naprednosti skrpučal tako surove članke, neolikane in vseskoz lažnjive, da bi se jih moral sramovati največji zavrnencec, če bi imel količkaj poštenja in olike v sebi. Ne zdi se mi vredno, odgovarjati temu naprej-bedaku na laži, ki je postal tako brihten, da sliši planke žvižgati. Iz zgolj sovraštva do moje osebe je začel ta otročaj brcati po „zlata vrednem“ „Narodnem Listu“. Z nepopisnim veseljem našteva dopisnik z nosom sredi lica, kako mi je za časa obiskovanja celjske gimnazije dvojka in trojka letela mimo ušes in nazadnje še karcer, o katerem še nikdar sanjal nisem. No, če se potrudiš vprašati v Celje za vspeh predmetov in o mojem obnašanju, ti bodo gg. profesorji prav pošteno nategnili tvoja oslovka ušesa, češ, ti lažnjivi kljukec, za sedem predmetov si si pa le usta preveč nategnil. „Narodni List“, „zlata vreden časnik“, „najpoštenjši časopis“, brez katerega bi ne smela biti nobena „napredna“ hiša, pobere vsako neumnost, katere se mu pošlje, ali pa presneto slabo mu prede za dopise. Ali pa niso pravcati otročaji ti celjski liberalni politiki in časnikarji? — Tonček.

c Gomilsko. V trajen spomin na proslavo 100-letnega obstanka tukajšnje šole osnoval se je letos tu jubilejski sklad za revne učence. Ta je narasel sedaj na 1000 K, kar je za naše razmere gotovo veliko. Vsem blagim darovalcem in vnetim pospeševalcem te dobrodelne zadeve izreka se še enkrat prav iskrena zahvala. Njihova imena s prispevki vred za beležila so se v pomnojo znanem v šolski kroniki. Ob enem se jim tem potom javi, da se je naložila omenjena svota v okrajni posojilnici na Vranskem in vinkulirala. Od glavnice se ne sme nič dvigniti, vsakoletne obresti pa obrneta krajni šolski svet in šolsko vodstvo sporazumno v podporo revnim učencem. — Hkrati zahvalimo se tem potom vsem tistim rodbinam, ki so v pretečenem zimskem tečaju sprejemale enajstero revnih učencev na opoldansko hrano. Prosimo jih tudi, naj nam zanaprej v istem smislu naklonijo svojo podporo. Bog plati vsem dobrotnikom tukajšnje šolske mladine! — Šolsko vodstvo Gomilsko dne 24. avgusta 1910.

c St. Andraž pri Velenju. V nedeljo, dne 21. avgusta je priredilo tukajšnje izobraževalno društvo veselico, katere se je v. v. dobro obnesla. Domače občinstvo je bilo zbrano polnoštevilno; posetilo nas je tudi nepričakovano število gostov iz sosednjih občin. Vsebinska prireditve je goste prav zadovoljila. Čisti občiček se porabi za izpopolnitev društvene knjižnice. Na tem mestu pa boji izrečena srčna hvala vsem, kateri so k tej prireditvi pripomogli, osobito pa navedenim: Iz Braslovč: dr. Cervinka, g. Josip Paver, g. kaplan, g. Krašovec, gospa Zoter, g. A. Bizjak in gospod Mikuš. — Darovalcem iz Velenja se med drugimi posebno zahvalimo g. Valenčaku in gospoj Špenkovi. — Z združenimi močmi za povzdigo slovenskega ljudstva!

c Ponikva ob juž. žel. Veselica tukajšnje Ciril in Metodove podružnice, katere se je priredila v prid Podgoršekovi gostilni, se je kaj klaverno obnesla. Domačega ljudstva je bilo prav malo, ali boljše rečeno, nič, pač pa je bilo navzočih par liberalnih učiteljev iz St. Jurja, Dramolj, St. Vida in Smarja. Da je bil pri igri zelo strog red, so skrbeli za to razni Fev-

žurji in Unišeki! Skriti in odkriti intriganti niso veselilič škodovali, kakor je „Narodni List“ pred tednom poročal, da hočejo škodovali. Glavni uspehi veselice je pač ta, da se je pozno v noč plesalo, pa tudi raznih parčkov nam na vasi ni manjkalo. Pa mi jim ne smemo zameriti, saj se je reklo: Na plan — kdor ni zaspan!

c Sv. Peter na Medvedovem selu. [Kmetijska podružnica Mestinje-Sv. Peter na Medvedovem selu je priredila v nedeljo, 28. avgusta pri Sv. Petru na Medvedovem selu čebelarški tečaj in je potovalni učitelj g. Jurančič predaval o čebelarstvu po ranem opravilu in po večernicah.

c Dramlje. V nedeljo, to je dne 4. t. m. namepravajo naši naprednjaki imeti shod. Govornika bosta baje znani nam napredni čevljar A. Korošec p. d. Černišek, in pa Martin Slapnik, tisti, ki se baje ne ustraši nobenega govora. Saj je že večkrat rekel: „Ko bi jaz ne bral „Narodnega Lista“ in pa „Štajerca“, bi nič ne vedel, tako si upam pa ob vsaki množini ljudstva javno nastopiti kot najboljši govornik. Ta dva govornika mislita s svojimi imenitnimi govori nasprotovati mladeniškem shodu, ki se bo vršil na Ponikvi. Toda upam, da bo vsak zaveden Dramelčan šel rajši v sosedno faro na shod krščanskih mladeničev, kot pa poslušati govore teh dveh liberalnih agitatorjev, katere se učita iz nam nasprotnih listov. Torej na svidenje v nedeljo na Ponikvi. — Dobro misleč mladenič.

c Dobrna. Kakor znano, nahaja se na Dobrni mož, ki sliši na ime Frane Timpran. Po svojem poklicu je mizar, vsaj Slovenci si njegov napis „Möbel-tischler“ tako razlagamo. Nemški topličarji se sicer muzajo temu napisu, in do danes niso mogli dognati, katera beseda je važnejša: „Tischler“ ali „Möbel“. Mi se v te stvari ne mešamo. To stvar naj Slovenec Timpran s svojimi redkimi nemškimi prijatelji uredi sam. Nas zanima bolj ravnanje tega človeka dne 18. avgusta. Kakor običajno, so slovenski fantje ob priliki cesarske sv. maše streljali s topiči. Prišli so pozneje tudi v hotel „Union“ na pivo, in močno so se čudili, ko pride za njimi Timpran in začne na vsem lepem izzivati, češ, pesek je letel iz topičev mimo njega in padel celo na njegovo streho ter mu je poškodoval. Trdil je tudi, da ima dotični pesek pri sebi, ki je priletel na njegovo streho! Fantje so se v začetku spogledovali, nazadnje pa le zahtevali od g. Timprana, naj pokaže tisti zgodovinski pesek, ki je letel mimo njega, oziroma strgal njegovo staroversko streho. Izmuznil se je s tem, da ga bo pokazal na — sodniji! Umavno je, da je bilo ogorčenje med fanti veliko, saj so se celo nemškutarji sramovali svojega prijatelja Timprana. Slišal je dokaj gorkih, dokler ni uvidel, da je najbolj pametno, če zleze zopet pod krov svoje od peska (!) raztrgane strehe in tam zahvali Boga, da so slovenski fantje tako potrpežljivi, obenem ga pa prosi, naj ne pošlje vetra, drugače bo stala njegova vila kmalu brez strehe! Fantje so mu dali tudi dober svet, naj gre prihodnje leto rajši k cesarski sv. maši in moli za svitelega cesarja, kakor da bi iskal pesek po posojilniških travnikih. Govori se celo, da Timpran ni iskal peska, ampak poslušal, kako trava raste, a mislimo, da je to samo obrekovanje, zategadelj tega nočemo verjeti. — O Möbeltischler Timpran! Ne boj se, da bi ti kdo zavidal povečanje tvoje slave!

c Ojstriška vas v Sevinjski dolini. Legar, ki je razsajal preteklo zimo šest mesecev po omenjeni vasi šentjurske občine, se je zopet pojavil. Zboleli sta dve osebi.

c Sv. Jurij ob Taboru. Pretekli teden so dose-daj neznani lopovi vrgli v Orlovo telovadnico med vajo debel kamen. — Komentara ni treba.

c St. Jurij ob Taboru. Tukajšnjemu nadučitelju so do sedaj neznani lopovi v noči od 7. do 8. avgusta preobrnil in razdeljali čebelni paviljon v šolskem vrtu in to iz neznanega vzroka. — Komentara ni treba.

c Sv. Jurij ob Taboru. Umrl je dne 29. avgusta Ivan Apat, posestnik v Kaplji, star 62 let.

c St. Jurij ob Taboru. Grozni zločinci so po trditvah „Narodnega Lista“ naši Orli. Zakaj pa? List piše: „Slišati je ponoči vpitje mladeničev, ki se sklicujejo od hriba do hriba.“ Naših kilavih liberalcev se polasti strah, ako le slišijo kakega Orla ukati ali peti. Kako se nam smilijo nervozni siromaki.

c Na Vranskem je umrla dne 30. avgusta gostilničarjeva soproga Ana Lukman, rojena Žgank. Bila je vrla žena, zlata mati, skrbna gospodinja. N. v m. p.!

c Ljubno. V proslavo 80letnice rojstva našega presvitlega cesarja se je po prizadevanju voditelja c. kr. politične ekspozitive v Mozirju, g. dr. Hohla, sestavil odbor za ustanovitev šolske kuhinje na Ljubnem. Na dan cesarjevega rojstnega dne se je nabralo med tržani in okoličani prostovoljnih prispevkov nad 200 K. Med okoličani se bo nabral primeren znesek v gotovini, oziroma potrebna živila, kakor: krompir, fižol, zabela. Na ta način je zagotovljena ustanovitev šolske kuhinje, katere bode za telesni razvoj šolske mladine velike važnosti.

c Gornji Grad. „Narodni List“ prinaša čudno zasakano vest o poravnavi med Podmenišekom in gornjo Muzovko iz Nove Štife. Ker je vsaka stranka menda prevzela svoje stroške, se stvar vidi malo drugače, kakor jo „Narodni List“ natarba. Pa seveda, če mahne lahko po kakem župniku, je vse prav. Čudno pa je, da se ne poroča nič o tem, da se je tudi nadučitelj iz Nove Štife, g. Ivan Kelc, tožil. Tožil je namreč eno dekle, pa se poravnal, predno se je so-

ba izrekla. Tudi proti njemu je bila tožba pripravljena. Oj ljuba miroljubnost!

c Nova Stifita pri Gornjem Gradu. Dopisnik „Narodnega Lista“, ki nas še zmiraj na najnesramnejše načine obrekuje in napada, naj si zapomni: Pusti poštene in krščansko misleče Novoštiftčane pri miru, ker ti prav nič ne potrebujejo tvoje komande, še manj pa tvojega pouka. — Namesto, da poučuješ župnika, kaj je njegova dolžnost, vzemi katekizem in se uči, kakšne dolžnosti imajo podložni do predstojnikov, torej verni do duhovnikov, da jim morajo skazovati spoštovanje, ljubezen in pokorščino, ne pa jih po časopisih napadati in najnesramnejše obrekovati in sramotiti. Liberalci bi radi, da bi bil župnik ponižni oproda raznih liberalnih velikašev in da bi jim delal prav globoke poklone. Ker pa tega ne stori, ampak se vestno trudi za častni in večni blagor župljanov, ga liberalci tem huje sovražijo. Dopisnik nesramno laže, ko piše, da dela župnik zdrabno in sovraštvo med farani. Vprašamo ga: Kdo pa dela sovraštvo v oni znani liberalni hiši, kjer so vsi z dušo in telesom strastni liberalci in ki na vse načine zabavljajo čez duhovnike, mežnarje, posebno pa čez „proklete tercijalke“, kakor pravijo? Med takimi ljudmi pa gotovo župnik ne dela prepira! In vendar je pri tej hiši večni nemir in prepir, ter kolne sin stariše, ti pa njega itd., da je groza. Celo na predvečer Velikega Smarna so se tako zmerjali med seboj, da se je slišalo pol ure daleč. Te ljudi naj nauči dopisnik „Narodnega Lista“ četrte božje zapovedi, a župnika naj pa pusti na miru. — Namesto, da se dopisnik na prav neumen način zaletava v Barbino gostilno, naj bi raje pometel pri nekaterih svojih pristaših, kjer je smradu več kot dovolj. To bi bilo bolj potreba, kakor pa napadati poštene osebe, ki jih sovražijo samo zato, ker niso liberalnega mišljenja. — Zlasti mu pa leži v želodcu mežnarjeva „šnopsarija“. Kaj mu je neki toliko mar? Bodi brez skrbi: Zavoljo mežnarjeve prodajalne ne bo prišel nobeden kmet na be-raško palico! Če bi se v naši župniji izpilo samo toliko žganja, kolikor se ga v tej prodajalni proda, bi bili pač lahko veseli. Veš kaj, prijatelj? Če si postal res apostol protialkoholizma, ti svetujem, da spreobrneš najprej tiste liberalne pristaše, ki so skoro vsak dan pijani in ki se navadno kar sprehajajo iz ene gostilne v drugo. Saj zreli pijanci so itak le v tvojem taboru. Ti skrbi le za liberalce, za nas ni treba tebi prav nič skrbeti. — Novoštiftčan.

c Nova Stifita pri Gornjem Gradu. Kako je naš župnik g. nadučitelju Ivanu Kelcu pri srcu, se razvidi iz tega, da se vsakokrat, kadar temu visokemu gospodu ni kaj po volji, njegov „neznani“ prijatelj, za katerega za gotovo ve, kedo in kje ni doma, v „Nar. Listu“ primerno svoji napredni olike obregne ob gospoda župnika. Če se pijanci kje kaj sporečejo, je seveda župnik kriv, četudi v dotični krēmi ni še nikdar bil. Kakor se vidi iz dopisa „Narodnega Lista“ z dne 11. avgusta t. l., naprednega dopisnika to silno boli, če gre kedo v stiski vprašati g. župnika za svet. Zato je zanj kar gotova stvar, da je bil svet slab, hudoben, da je župnik hujskal. Kar naenkrat lahko nava-ja besede župnikove, za katere se mu pač lahko obljubi 1000 K nagrade, če jih dokaže. Farani vedo, da župnik v stiski rad pomaga, če mu je mogoče. Zato so ga že, kakor je ja sploh znano, hodili tudi pristaši napredne stranke vprašati za svet, n. pr. Matija Podpečnik ml. G. župnik bi gotovo mogel še druge take imenovati, ki ob volitvah poslušajo g. Ivana Kelca, v stiski ali skrbi pa grede raje h gospodu župniku. Menda jim tega še ni bilo žal. Slavni dopisnik „Nar. Lista“ pravi, da je sreča za g. župnika, da se njega ni tožilo. Ali hočete, da se vam krave smeji? Ali ne veste, da brzdate tako slabo svoje jezike, da je celi fari in še drugod znano, da se je v oni zadevi poskusilo že dvakrat pri sodniji, pa ni bilo nič? Znano je, da se je oni obžalovanja vreden slučaj prepira pripetil ravno v Muzovi krēmi, ki je naprednjakom našega lista v zadnjem času posebno ljuba. Ker slavni neznani dopisnik „Narodnega Lista“ opozarja na „Štiklee“, „ki jih boja špilajo klerikalne ovce in koštruni“, in na „duh“, ki ga imajo druge gostilne, bi samo to omenil, da je naš g. župnik v Novi Stifiti samo štiri leta, g. nadučitelj Ivan Kelc pa že menda 25 let. Fantje in dekleta, ki „krokajo“ in se „zabavajo“, torej niso iz šole g. župnika, temveč iz šole g. Ivana Kelca. Sploh bodo naprednjaki malo zadovoljni s svojim nepremišljenim dopisnikom „Narodnega Lista“. Kaj bo rekel k temu oni pristaš napredne misli, ki si ga je po volitvah tako naložil, da je komaj tri leta stara Micka, gledajoča skozi okno, rekla: „mož padu.“ Kje bi nekateri napredni ljudje ob raznih nezgodah našli tolažbe, če ne bi bilo strašnega alkohola. Naš gospod župnik ga ne išče po krčmah, kamor ni vaju zahajati.

c Sv. Peter na Medvedovem selu. Na praznik Rojstva Marijinega popoldne ob 3. uri priredi tukajšnja ženska podružnica „Slov. Straže“ zborovanje v župnišču. Tega zborovanja naj se gotovo udeležijo odbornice dekliških zvez na Sladki gori, v Kostrivnici, pri Sv. Emi in v Zibiki, da se pogovorimo o skupnem delu za „Slov. Stražo“ pri naši podružnici.

Brežiški okraj.

b Sevnica. V ponedeljek, na praznik Velike Gospojnice, smo obhajali pri nas veliko slavnost pri podružnici Sv. Roka. Bilo je na stotine zbranega vernega ljudstva pri krasni cerkvi, koja slovi zaradi božjega pota daleč na okrog. Ali dosti pride pa romarjev sem gori, ne da bi šli v cerkev, ampak da si kupijo razne „odpustke“. — Tako sta si tudi dva sev-

niška liberalca hotela nakupiti več podobnih stvari. Da bosta pa lažje hodila okrog cerkve pokrita ter oponašala cerkveno petje, sta si kupila na „štantu“ črne kave za okrepečavo. Pa o j smola, eden tovariš, zelo inerođen, prevrne s svojo tanko palčico napolnjeno kupico črne kave, in sicer naravnost na svojega tovariša. Kako jima je bilo pri srcu, ko so se ljudje v obraze smejali, tega ne vem. Vem pa, da ju je bilo tako sram, da sta takoj pobrala svoja kopita. Torej le tako dalje naprej, ako hočete, da vam bodo ljudje še losle kazali in korenček strgali. Živeli sevniški liberalci! — Opazovalka.

b Podgorje pri Sevnici. Prosim, blagovolite objaviti resnici na ljubo sledeči popravek v zadevi dopisa v štev. 34. Vašega cenj. lista: Ni res, kakor se trdi v tem dopisu, da se je delo Podgorske šole izročilo nekemu Janžeku brez dražbe, res pa je, da se je vršila javna dražba tu v Podgorju dne 16. julija 1896 pod vodstvom takratnega predsednika okr. šol. sveta g. Taxa. Rajni Janžek je prevzel samo mizarstvo in tesarsko delo, druga dela so pripadla po dražbi drugim obrtnikom. Torej je bilo več podjetnikov! Les, posekan še isto poletje in stesan, se je porabil naslednje leto, je bil torej suh. Res je, da se je lansko leto poslopje popravilo, a samo na tisti strani, kjer je voda vsled deževja in snega zatekala med les, in to v velikosti kakih 20 kvadratnih metrov. Drug les pa je ves nedotaknjen, kakor se je o priliki popraviljanja ves občinski odbor na licu mesta prepričal. Ako je imenoval govornik na shodu to šolo „kurnik“, nimam ničesar proti temu, to je stvar njegovega okusa. Lepo ni bilo od njega, ker mu je ravno ta šola dala podlago za nadaljnje študije. Tudi ni res, da bi se bil jaz na shodu poskril, pač pa je res, da isti dan niti v Zabukovju nisem bil, ker sem bil kot šolski ogleda v Jurklostru pri proračunski seji tamošnjega kraja. Šol. sveta. Sicer se pa z dopisnikom ne bom spuščal v daljno polemiko, ker jaz pustim ljudi pri miru in želim, da tudi drugi mene, zlasti pa posebno od dopisnika to pričakujem. — S spoštovanjem udani — Anton Eržen, učitelj in šolski voditelj.

b Smarje pri Sevnici. Ker se je lani naše Slovensko katoliško izobraževalno društvo moralo predstaviti iz Smarja v Sevnico v kaplanijo zaradi društvene sobe, katere nismo mogli tukaj nikjer dobiti, sem zvedel že od mnogih oseb, da si ne dajo dopovedati, vsled česa smo društveno sobo predstavili v Sevnico (seveda le za nekaj časa). Sedaj se mnogo govori, da ni bilo treba društva prestavljati, da bi lahko ostalo tam, kjer je bilo. Slišal sem že celo jako surove pogovore, ki so se tikali mene, kot ustanovitelja društva. Zdaj naj pa še jaz povem svojo. Govoriti in obirati ljudi je lahko. Toda druga je, društvo vzdrževati brez drugih pripomočkov. (Kake pripomočke mislim, naj si vsak sam razlaga; naj si vzame samo za vzgled nekatere osebe, ki so bile od začetka dobri člani in tudi odborniki.) Dalje, kje naj bi bilo društvo v Smarju, ko nismo mogli dobiti sobe niti za plačilo. Je-li to lepo? Potem pa se vsak širokousti in cela krivda pade le na začetnika. Če se bo dalo, dobili bomo letos zopet sobo v Smarju. Zeleti pa je, da bi se ljudstvo bolj zanimalo za to društvo, kajti sramota bi bila za Smarje, da bi se ne moglo eno katoliško društvo vzdrževati, in to tukaj, kjer je toliko prebivalcev. Seveda je temu krivo največ to, ker je toliko gostiln, pa poceni pijača. Če treba, pa drugič še več.

b Pilštanj. Velecenjeni gospod urednik! O preljuba vinska tria, ki si žalost mojega srca. Šel sem na Veliko Gospojnico gledat naše vinograde, in prišel sem ves objokan domov. Vinogradi so grozno uničeni, tako, da še drugo leto ne bo mogel trs prav roditi. Iz več trsov je grozdje dol odletelo, na katerih je pa še gor, imajo pa jako malo zdravih jagod. Bil sem v vinorejski šoli v Mariboru; toda kaj mi šola in ves moj trud pomaga, naši vinogradi so ravno taki, kakor drugih, ki niso bili nikjer v šoli. Saj tudi ne more biti drugače; Stari Bog še vedno živi ter slabo kaznuje in dobro plačuje. Letos je bil skoro pri vsaki hiši vinotoč pod vejo; ljudje so pili in noreli po cele noči. Koliko se je storilo hudega po zakotnih gostilnah. Cerkev je bila pri večernicah prazna, gostilna pa napolnjena ljudi. Žalostno, toda resnično. Bog nas hudo kaznuje za naš greh; pa k letu bo še hujše, ko ne bomo imeli kaj piti.

b Pilštanj. Letos kosi smrt prav pridno pri nas ter pobira mile in drage. Dne 13. avgusta je umrla pridna žena in mati Marija Amon v Drenskem rebru v 56. letu svoje dobe. Rajna je bila res blaga žena. Živela je v najlepši ljubezni s svojimi domačimi in s svojimi sosedi. Kako je bila priljubljena pri vseh, je pričel njen pogreb, dne 15. t. m., Sveti jej večna luč! — Dne 25. t. m. se je pa ponesrečil prevzičkar Jurij Jug v Gostinci. Nalagal je otavo, pa je padel z voza tako nesrečno, da si je zlomil vrat; bil je pri priči mrtve. Rajni je bil mož katoliškega prepričanja, priljubljen pri svojih sosedah; bral je rad katoliške časnike, posebno „Slovenskega Gospodarja“, ki ga je imel naročenega v svoji hiši. Žalostno domače pa naj tolaži Bog ob bridki smrti dragega jim očeta. Naj mu sveti večna luč!

b Zabukovje. Kakšnega župana mi potrebujemo? Mi potrebujemo takšnega župana, ki bo deloval vedno za blagor občine, da se ne bo strašil raznih liberalnih škriccev, da ne bo krivil hrbta pred raznimi privandraci, češ, kar gospod rečejo, tisto je pa prav. Župana imamo zato, da dobro zastopa koristi svoje občine, ne pa zato, da bi jo strmoglavil v prepad. Tak župan bi bil g. Franc Vodičar! Zato pa naj odka zdaj ob volitvah za župana vsak odbornik le nje-

mu glas, in ne bo mu žal! Županoval bi pa, tudi rad g. Jožef Božič. Imeli smo že čast, da je tlačil on pri nas županski stolec. Toda storil ni ničesar! Ni nam pridobil občinskih sejmov, dasiravno bi jih bil lahko. Med tem, ko so se župani drugih občin potegovali z vso vneto za podporo ob vremenskih neugodah, je on rajš liberalil, in kmetje so dobili redkokdaj v 8. letih njegovega vsemogočnega županovanja kakšno podporo. Tak možakar ne sme biti naš župan!

Vestnik mladinske organizacije.

Gora Oljka. Shod za mladino bo dne 28. t. m. na Gori Oljki, ta glas je šel od ust do ust in vabil ljudi na priljubljeno božjo pot. Na predvečer so paški mladeniči z ognjem in strelom naznanjali, da bo drugi dan nekaj nenavadnega. In čeprav se je v nedeljo solnce skrilo in se držalo zjutraj nebo precej neprijazno, vendar je vrelo ljudstvo v trumah na prijazni hrib. Ob 10. uri se je začelo sv. opravilo s propovedjo g. dr. Hohnjeca. Za predmet si je izbral krásni nedeljski evangelijski besedami Kristusovi: Mladenič, rečem ti, vstani! Po sv. opravilu se je začelo mladinsko zborovanje pod milim nebom. Predsednikom je bil izvoljen pravni praktikant dr. Rakun. Prvi je spregovoril državni in deželni poslanec dr. Korosec. Za njim dr. Hohnjec, ki je v resnih in šaljivih besedah priporočal mladini, naj si krepi svoje telo, svojega duha in svojo voljo. Mladenič M. Steblovnik iz Rečice na Paki je slavil ljubezen do domovine, ki se naj javlja v podpiranju slovenskega krščanskega časopisja ter slovenskih organizacij. Mladenič Berbil je s podatki iz svojega vojaškega življenja priporočal mladincem, naj ostanejo povsod in vselej zvesti člani Marijinih družb. Rudokop Alojzij Zajc iz Skal je v izbornem govoru svaril pred žganjpitjem, priporočal namesto litra knjigo ter navduševal za telovadbo. Mladenič Alojzij Culk iz St. Jurija ob Taboru je navduševal mladino za pošteno versko življenje, ki najde svojega izraza v pogostem prejemanju svetih zakramentov. Mladenič Tajnšek iz St. Andraža je opozoril tovariše na gospodarsko organizacijo, za katero se morajo mladeniči vrlo pripravljati. Mladenič Korbar iz Polzele je izvajal, kako naj pazijo mladeniči na liberalce, na slabe knjige in na sulferaja. Domači g. župnik in duh. svet. g. Ahteneder daje izraza svojemu veselju nad lepim shodom ter se zahvaljuje govornikom. — Predsednik dr. Rakun je navdušenimi besedami zaključil lepo uspeli shod. Upamo, da se bo uresničila nada, katero so izgovarjali skoraj vsi govorniki, namreč, da bi katoliško-narodni duh prevzel kmalu vso Savinjsko dolino ter izbrisal še zadnje sledove nesrečnega liberalizma.

Dekliška zveza na Vurbergu priredi v nedeljo 4. sept. pop. v stari šoli važno zborovanje. Ker pride predavati znana požrtvovalna gospodična, se deklice uljudno vabijo k zborovanju.

Središče. Mladenice in mladenke iz Eredišča in okolice še enkrat opozarjamo za zborovanje v nedeljo dne 4. septembra. Pri poznem cerkvenem opravilu pridiga za mladino velečastiti gospod dr. Hohnjec iz Maribora. Zborovanje se vrši po večernicah v stari šoli, kjer zboruje Marijina družba. Na vspredu je pozdrav družbenega voditelja, počno predavanje g. dr. Hohnjeca, kot zastopnika S. K. S. Z. in nastopi mladeničev in deklet. Mladeniči in dekleta! Obilna udeležba naj pokaže, da vlada tudi pri nas pravo zanimanje in želja za resno delo na narodni in verski podlagi!

Dekliški shod pri Sv. Trojici v Slov. gor., dne 11. septembra 1910. Zopet se opozarjate mladenke Slovenskih gor., Ščavniške doline in Murskega polja na dekliski shod pri Sv. Trojici, ki se vrši 11. septembra 1910, ob lepem vremenu pod lipo pri samostanu, ob slabem vremenu pa pri g. Mlinarici. Ob 1/2 10. uri pridiga in slovesna sveta maša. Odmor. Ob pol 12. uri dekliski zborovanje. Pozdrav govori članica dekliske družbe trojiške. Slavnostni govor voditeljice Z. S. D. Anice Krenove. O gospodinjstvem poklicu slovenskih mladenk govori Bernhard-Kurnikova. Beseda o obrambno izobraževalnem delu slov. mladenke. Pozdravi in nagovori mladenk. Po shodu sklepna beseda v cerkvi in slovesna večernica. Marijine družbe in dekliske zveze, udeležite se shoda, da se zopet navdušite za vzvišene dekliske vzore!

Mladeniški shod na Ponikvi prihodno nedeljo 4. septembra obeta biti zelo sijajen. Mladeniči se živahno pripravljajo, da se v kar največjem številu udeležijo shoda, saj pa ima Ponikva kot domovina najodličnejšega slovenskega rodoljuba Slomškega tudi posebno privlačno moč. Prav tako v cerkvi se bomo vneli, kako naj bi bili po Slomšekovem vzgledu značajni in neustrašeni katolici, na zboru pa se bomo navduševali za posnemanje Slomškevega vzornega rodoljuba. Mladeniči vseh sosednih župnij, na svidenje v nedeljo na Ponikvi v polnem številu!

m Dekliška zveza v Poljčanah priredi dne 4. septembra 1910 ob 3. uri popoldne v prostorih domače šole veselico v vspredu: 1. Pozdrav, govori Jožefa Košir. 2. Venček narodnih pesmi. Poje domači zbor. 3. Pomen izobraževalnega društva za dekleta, govori bogoslovec Rezman. 4. Dve materi. Igra s petjem v 4. dejanjih. 5. „Lahko noč“. Poje domači zbor. Med odmori udarja tamburaški zbor domače „Mladeniške zveze“. Vstopnina: sedeži 50 vin., stojišče 30 vin.

Dravsko polje. Velik dekliski shod bo, kakor je bilo že oznanjeno, na Črni gori dne 11. septembra, na praznik Marijinega imena. Ob desetih bo sv. opravilo v staroslavni romarski cerkvi; pridiga za dekleta in slovesna sv. maša. Po sv. opravilu bo kratek odmor, ob pol enih se začne zborovanje na prostem pri cerkvi. Govoril bo dobroznani govornik g. Muršič, župnik Framski in drugi. Ze sedaj je naznanjen tudi več deklet-govornic iz raznih župnij. Zato pa vse župnije na delo, da se v krásni Marijini cerkvi navdušimo za vzore slovenske mladine in njeno geslo: Z Bogom in Marijo za slovensko domovino! Udeležnice iz gornjega Drav. polja naj bi se vsaj do 9. ure zbrale v Zupeči vasi pri novi Kapeli, iz spodnjega pa tudi vsaj do 9. ure pri Sv. Lovrencu, od koder bomo potem v skupni procesiji šli na Goro.

Listnica uredništva.

G. Franc Sekol, posestnik v Gačniku: Potrjujemo, da vi niste pisali dopisa Pevsica o volitvah, ter niste žnjim v nobeni zvezi — Kriševci: Mi že imamo sličen dopis stavljen, valed tega izročili „Strazici“. — Sv. Lovrenc nad M.: Pridi prihodnjé, danes nam prede za prostor. Pezdavljeni! — Kebelej na Pohorju, Velenje, Staritz pri Slovenjgradcu, Loče, Sv. Trojica v Slov. gor., Novašitfa, Sv. Bolken pri Središču, Sv. Peter na M. s. in drugim dopisnikom: Isto tako. — Pravoređnik: Preneumno! V koš! — Brežice: Odklanjamo iz narodnih razlogov priobčenje nam doposlana g. inserata. Prijateljski pozdrav!

Osrednja zadruga za vnovčenje živine in pospeševanje živinoreje v Mariboru.

Ravnokar nam poroča dunajska vnovčevalnica, da so dovolile železnice provizorično polovično ceno voznine pri transportu živine.

Tudi občina Dunaj je dovolila 50% popusta pri stroških na dunajskem sejmu. Radi tega, ker so se cene voznine pri živini, kakor tudi stroški na sejmu znižali, si ne smete misliti kmetje, da bodo cene živine na Dunaju padle. Ker je ta olajšava kmetom-živinorejcem v veliko korist, se priporoča vsem kmetom, da pristopijo v najkrajšem času kot udje k Osrednji zadrugi, da lahko potem svojo živino potom Osrednje zadruge za vnovčevanje živine in pospeševanje živinoreje odpošiljajo.

Zaupnim možem imenovane zadruge se naroča, da živino od svojih udov zbirajo za odpošiljatev.

Živinski sejem na Dunaju dne 29. avgusta 1910. Na sejmu je bilo 2777 komadov rejene živine, 582 pasne živine, in 1583 jako slabo rejene živine (živina za klobasarje), po vrsti: 2657 volov, 704 bikov, 865 krav in 636 bivolv; skupaj 4862 komadov. — Izven sejma se je pokupilo 692 komadov. — Prodajali so se dobro rejeni voli od 98—108 K, na pol debeli od 80—96 K, slabejši od 70—86 K, izvanredno do 116 K; dobro rejeni biki od 94—98 K na pol debeli in slabejši od 78—93 K, izvanredno do 102 K; dobro rejene krave od 86—90 K, na pol debele in slabejši od 72—84 K, izvanredno do 100 K; jako slabo rejena živina od 52—68 K.

Tendenca: Na današnjem sejmu je bilo 1035 komadov živine več kakor zadnjič. — Kupčija z biki, katerih je bilo 100 komadov več, kakor zadnjič, je bila precej mrtva. Cena jim je v splošnem padla za 2—4 K. Jako slabo rejena živina je dosegla ceno prejšnjega tedna. — Kupčija z rejeno živino, čeprav je bilo 1139 komadov manj, kakor zadnjič, je bila malo mrtva. Cena je poskočila pri jako dobro rejeni živini za 1—2 K, pri dobro pitani za 2—3 K, srednji, slabejši, kakor tudi pasni živini, je poskočila cena za 2—3 K; krave in bivoli so se prodajali, kakor prejšnji teden. V izven se je prodalo 1392 komadov. — Če si ogleđamo cene živine na Dunaju in cene živine v Mariboru od sejma z dne 24. avgusta 1910, vidimo, da je cena živini na Dunaju precej višja.

Kmetovalcem, kateri so pristopili že kot ud k Osrednji zadrugi, priporočamo, da živino, katero imajo na prodaj, zaupnemu možu ali Osrednji zadrugi v Maribor naznanijo.

Živinski sejem v Mariboru dne 24. avgusta 1910. Na sejmu je bilo 117 volov, 347 krav, 7 bikov in 19 komadov mlade živine. — Prodajali so se dobro rejeni voli od 78—80 K, izvanredno do 82 K; na pol debeli voli od 70—72 K, slabejši od 64—66 K; dobro rejene krave od 62—64 K, na pol debele od 60 do 62 K, jako slabo rejene krave (za klobasarje) od 44—46 K; biki od 58—66 K; dojne krave od 62—64 K; breje krave od 64—68 K; mlada živina od 60—62 K; teleta od 1 K do 1 K 10 vin.

Tendenca: Na današnjem sejmu je bilo precej manj živine, kakor zadnjič, tudi kupcev je bilo primerno jako malo. Vzrok je bil ta, ker je bil na večih krajih živinski sejem.

Največ živine so imeli prekupci, živine od kmetov je bilo malo. Najbolj se je še povpraševalo po dojnih in starih kravah. Druge živine se je malo poprodalo, večinoma so gnali zopet domov.

Najnovejše novice.

Izpit za župnike so napravili te dni v Mariboru č. g. kaplani: Jager Avgustin iz Ptuja, Lorenčič Vinko od Sv. Ane na Krembergu, Lovrenko Franc od Velike Nedelje, Sinko Franc iz Smarja pri Jelšah, Zakošek Peter iz Skal.

Ljubljanski občinski svet je vlada včeraj, dne 31. avgusta razpustila radi izvolitve Hribarjeve.

Pri Sv. Vidu niže Ptuja bode v torek, dne 6. septembra dober živinski sejem in se cenjeni kupci povabijo, se istega udeležiti v prav obilnem številu, ker pride dosti živine, največ iz Hrvaškega.

p Središče. V nedeljo, dne 28. avgusta je upepelil požar gospodarsko poslopje cerkvene hiše v Središču. Zažgal je gostačev otrok. Mirnemu vremenu in hitri pomoči središke požarne brambe in iz Grab je pripisati, da se ogenj ni razširil.

l Slov. pevsko društvo v Ljutomeru priredi v nedeljo, 4. sept. ob 7. zvečer v gostilni g. Seršena veselico v prid spomenika skladateljev dr. Gustava in dr. Benj. Ipaveca. Vstopnina 40 vin., za obitelj 1 K. Na vspredu je petje in govor: Brata dr. Gustav in Benj. Ipavec. Govori g. Vekoslav Vršič.

p Sv. Lovrenc v Slov. gor. V nedeljo dne 4. septembra 1910 se vrši tukaj blagoslavljanje veteranske zastave. Ob poldnasti uri predpoldne je slovesna sv. maša na prostem, pridiga in blagoslavljanje zastave.

Majšberg. Podružnica c. kr. kmetijske družbe Sv. Lovrenc na Dravskem polju priredi dne 4. septembra po ranem opravilu v Majšbergu v šoli počno zborovanje o čebelarji. Govoril bo čebelarški potovalni učitelj g. J. Jurančič. Čebelarji iz domače in sosednih župnij pridite vsi!

* Slovenski obrtnik. Narodno čuteč pek, bi se rad kam drugam prestavil in si ustanovil lastno pekarno v kraju, kjer bi ga podpirali narodnjaki. Naslov pove uredništvo.

Dne 8. septembra t. l. bo otvoritev „Slovenskega doma“ v Št. Ilju.